

ชื่อเรื่อง วิเคราะห์การพังทลายตลิ่งแม่น้ำยมตอนล่าง ด้วยเทคนิคภูมิสารสนเทศ และวิธีการตรรกศาสตร์คลุมเครือ

ผู้ศึกษาค้นคว้า สุกัญญา เมืองนก

ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยเอก ดร.อนุชิต วงศาโรจน์

ประเภทสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ วทป. สาขาวิชาภูมิศาสตร์,
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559

คำสำคัญ ตลิ่ง, การพังทลายตลิ่ง, ตรรกศาสตร์คลุมเครือ, เทคนิคภูมิสารสนเทศ

บทคัดย่อ

พื้นที่แม่น้ำยมตอนล่าง ในเขตอำเภอสว่างงาม จังหวัดพิจิตร พบปัญหาพังทลายตลิ่งริมฝั่งแม่น้ำยมเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำทุกปี ส่งผลให้เกิดอันตรายต่อคุณภาพชีวิตของผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวอยู่เสมอ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงต่อการพังทลายตลิ่งริมฝั่งแม่น้ำยมตอนล่าง เขตอำเภอสว่างงามจังหวัดพิจิตร ด้วยเทคนิคภูมิสารสนเทศและวิธีการตรรกศาสตร์คลุมเครือ

โดยวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงบริเวณริมตลิ่ง และประเมินผลกระทบการพังทลายของตลิ่งแม่น้ำยมตอนล่าง ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา หาอัตราการเปลี่ยนแปลงของตลิ่งแม่น้ำยมและวิเคราะห์หาความเสี่ยงการพังทลายดังกล่าวด้วยเทคนิคตรรกศาสตร์คลุมเครือ เพื่อเป็นข้อมูลในการป้องกันผลกระทบและแก้ไขให้กับหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบต่อไป

ผลการศึกษาพบว่าช่วง 10 ปีแรก (พ.ศ.2538 -2547) พบพื้นที่เสี่ยงเฉพาะฝั่งตะวันออก เป็นพื้นที่เสี่ยงค่อนข้างน้อย 1.50 เมตรต่อปี ในเขตเทศบาลตำบลสว่างงาม บ้านรังนก และพื้นที่เสี่ยงน้อย 1.01 เมตร ต่อปี ในเขตพื้นที่บ้านท่าแห

ต่อมาในช่วง 10 ปีหลัง (พ.ศ. 2548 –2557) พบพื้นที่เสี่ยงทั้งฝั่งตะวันออกและตะวันตก ได้แก่ 1.1) บริเวณฝั่งตะวันออกของลำน้ำยม เสี่ยงปานกลาง 2.61 เมตร ต่อปีในเขตพื้นที่บ้านรังนก พื้นที่เสี่ยงค่อนข้างน้อย 1.60 เมตร ต่อปี ในเขตพื้นที่บ้านจระเข้มอมน เทศบาลตำบลสว่างงาม 1.2) บริเวณฝั่งตะวันตกของลำน้ำยม พบพื้นที่เสี่ยงน้อย 1.06 เมตร ต่อปี ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสว่างงาม บ้านจระเข้มอมนและบ้านรายชาโด